

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9256 af 15/07/1998 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-75-98 om handicappet barn - kørestol - udbedring af skader - merudgifter ved forsørgelsen

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 201322-97

Ankestyrelsens principafgørelse O-75-98 om handicappet barn - kørestol - udbedring af skader - merudgifter ved forsørgelsen

Resume:

Udgifter til udbedring af skader på hjemmet, opstået i forbindelse med et handicappet barns brug af elektrisk kørestol, mens han havde været hjemmeboende, kunne ikke anses for en nødvendig merudgift ved forsørgelsen.

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 48, stk. 1

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 41

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 104 af 3. juli 1987 om hjælp efter bistandslovens § 48 - pkt. 23, pkt. 9

Sagsfremstilling:

Sagen drejede sig om et forældrepar, som efter at deres 18-årige handicappede søn var flyttet på institution, søgte kommunen om dækning af udgifter til udbedring af skader forårsaget på hjemmet af det handicappede barns brug af elektrisk kørestol.

Sønnen var svært handicappet med hjerneskade, spasticitet, synsnedsættelse og epilepsi. Han havde gennem de sidste 7 år benyttet elektrisk kørestol i hjemmet. Skaderne var efter det oplyste opstået ved, at han var kørt ind i dørkarme, skabe, tæpper o.s.v. Skadernes omfang var ikke nærmere beskrevet.

Kommunen gav afslag på det ansøgte, da udgiften ikke kunne anses for en merudgift ved forsørgelsen af et handicappet barn i hjemmet, som kunne dækkes efter bistandslovens § 48.

Nævnet tiltrådte kommunens afgørelse. I sin afgørelse lagde nævnet vægt på, at selvom skaderne på hjemmet måtte anses for en følge af brug af kørestol i hjemmet, fandt nævnet det ikke godtgjort, at skaderne var en nødvendig følge af barnets handicap.

Spastikerforeningen ankede på forældrenes vegne. Foreningen gjorde i anken gældende, at man som forældre ikke skal bevise nødvendigheden af en merudgift, men at man skal begrunde den vel og sandsynliggøreden. Foreningen fandt, at skaderne i hjemmet måtte anses for velbe grundede og sandsynliggjorte merudgifter på grund af barnets handicap. Det gjordes endvidere gældende, at sagen var af principiel karakter, fordi Ankestyrelsen ikke tidligere havde taget stilling til spørgsmålet.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, i hvilket omfang der kan ydes støtte efter bistandslovens § 48 til dokumenterede merudgifter til udbedring af skader på hjemmet forårsaget af et handicappet barns brug af kørestol.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke, at forældrene havde krav på hjælp efter bistandslovens § 48 til istandsættelse af skader forårsaget på hjemmet ved sønnens brug af elektrisk kørestol i hjemmet.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen til grund, at det efter beskrivelsen af barnets handicap ikke kunne udelukkes, at hans brug af elektrisk kørestol kunne have påført skader på hjemmet, men at såvel forældre til handicappede børn som ikke handicappede børn får skader på døre, tæpper m.v. under børnenes opvækst.

Ankestyrelsen henviste til punkt 9 i Socialministeriets vejledning om hjælp efter bistandslovens § 48, hvoraf det fremgår, at hjælpen omfatter merudgifter ved forsørgelsen af barnet, som er følger af handicapet. Ifølge Ankestyrelsens praksis har dette været fortolket således, at der skal være tale om udgifter, der er tæt knyttet til barnet, fx særlige dyner, specielle cykler, handicapridning eller kursusudgifter.

Efter Ankestyrelsens opfattelse faldt udgifter til udbedring af skader på hjemmet, der var opstået, mens det handicappede barn var hjemmeboende, udenfor, hvad der kan ydes som hjælp til dækning af nødvendige merudgifter ved forsørgelsen, som er en følge af handicapet.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.